

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

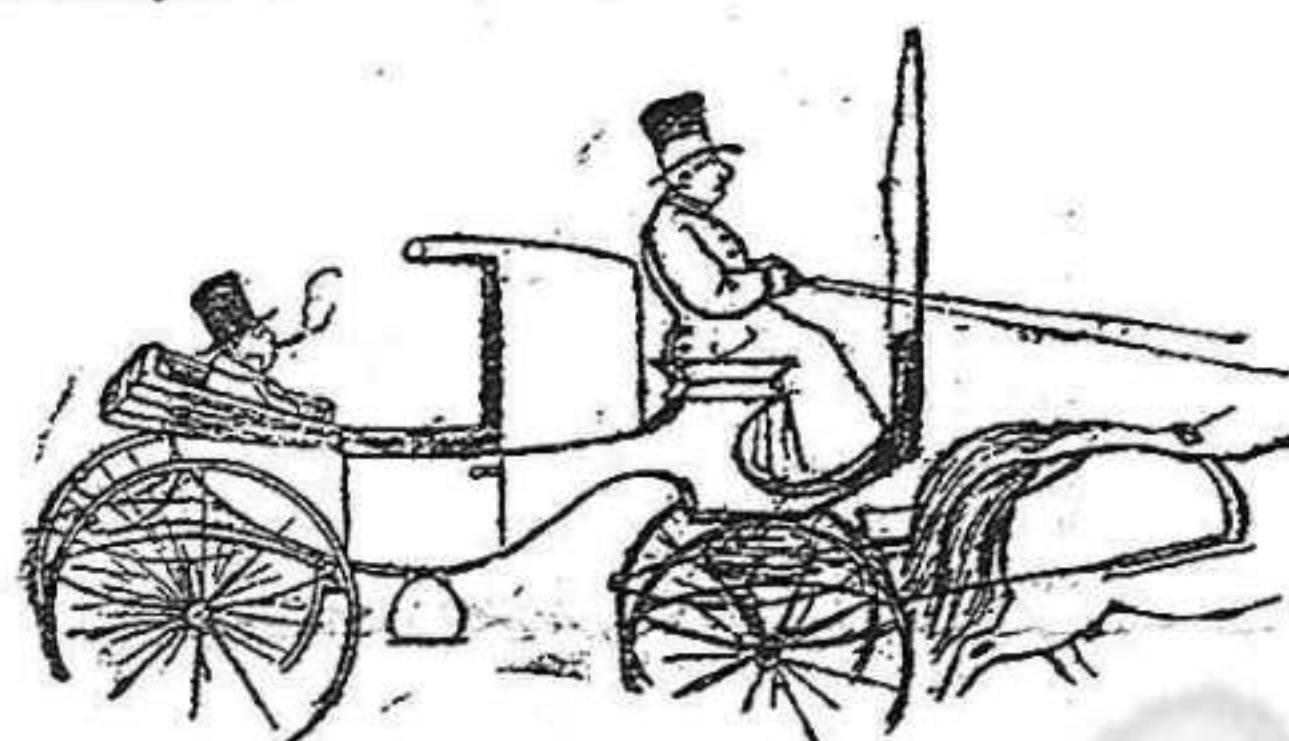
CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en 1^a isla de Cuba.

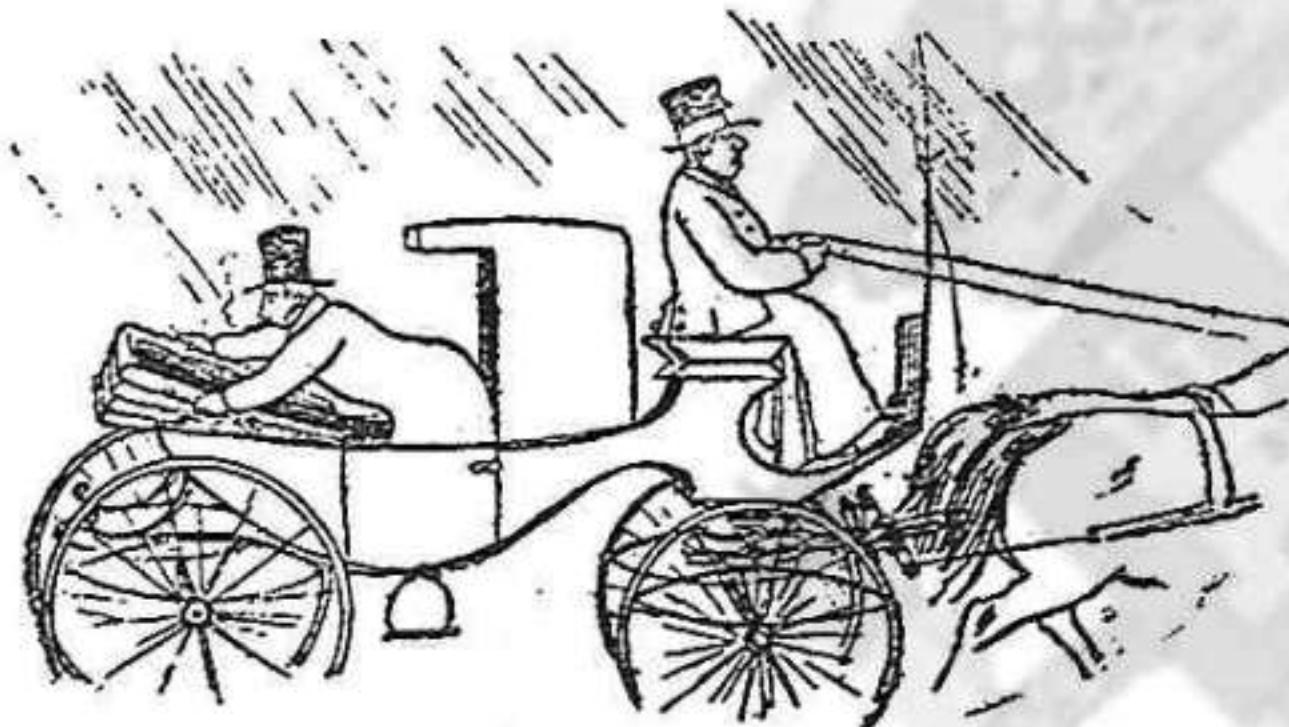
ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 26, botiga.
BARTOLOMEU.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba
Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

Ventatges é inconvenients de las carretellas.

—No veuen? Fá bon temps; volen res més cómodo?

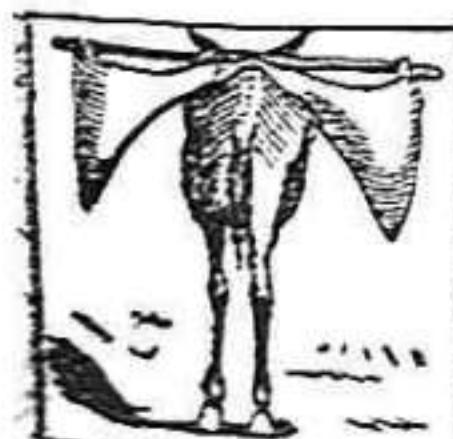
—Cauhen gotas? S' aixeca la part de darrera y en paus.

—Adios, barret!

UN ESPECTACLE TRIST.

RISTESA, dolor y vergonya causan los barces que han anat arribant de las costas argelinas als ports de llevant y del mitj dia de la Península, plens tots ells d' infelissons que havent emigrat tornan á la mare patria, molts ferits en lo cos, tots ferits en l' ànima.

A la llum de un sol ardent com una fornal, los nostres paisans treballan nit y dia, prosperan ab prou feynas, y á lo millor.....
¡Oh! Causa indignació l' pensarhi.
Los àrabs se sublevan, invadeixen las hisendas, matan y violan, degollan, roban, incendian, des-

Preguntéulos perque se 'n van anar y os ho dirán.

En la civilizada Espanya; en aquesta nació tant favorescida per la mare naturalesa, dotada d' un clima esplèndit, de rius y planuras, de minas sens fi y de fruyts de totes menas, se morian de fam y de miseria.

Volian treballar y no tenian feyna.

Molts dels nostres rius desembocan al mar sense dur barrejat ab las sèvas aiguas lo suor del treball, sense fecundisar los terrenos que atravessan.

Despoblades d' arbres las montanyas, de tant en tant sobrevenen aiguats com los de Murcia y Almeria, que tot ho arrasan y destrueixen. Devegadas en cambi s' hi presentan sequías que duran mesos enters.

Lo pajés paga una contribució que se 'n hi endú la quarta part de la séva renda, tant en los anys de bona com de mala cullita.

Lo capital fuig de las empresas útils y 's consum en l' agiotatje de la bolsa.

Los governs s' entretenen jugant á fer política menuda, y té sempre molta més importància una treta dels húsars d' Antequera, que la construcció de un canal ó de un ferro-carril.

Las mines s' explotan pels estrangers, y 'ls sèus productes, que podrian donar lloch á poderosas industrias nacionals, ab prou feynas han eixit de las entranyas de la terra, passan á las nacions menos ricas pere més actives que la nostra.

Y 'l que no té més recurs que 'ls sèus brassos, no podent treballar sempre que vol, fuig de la nostra nació com de la peste, y se 'n vá tant aviat á las nacions americanas, á buscar la mort y la miseria, com á las costas d' Àfrica, en busca de lo que té á casa mateix y que per culpa de tothom no pot aprofitar.

Las conseqüencies són terribles, desastrosas, fatales.

La nació espanyola pert una part considerable de la séva forsa: viu atrassada y en la impossibilitat d' adelantar.

Un pais verge, menys civilisat, menys dotat de recursos naturals; pero favorescut ab una bona administració, ofereix als emigrants més ventatges que 'l nostre, y cap allá se 'n ván ells y las sèves famílies, plens d' esperansa y desitjosos de crearse una nova patria.

—Adieu, platjas espanyolas, en las quals la miseria contrasta ab la bellesa que oferiu. Lo fill d' Espanya vos abandona per no morir colgat sota l' arena de que esteu formadas. Aquí sobran brassos; al Àfrica 'n faltan: cap á l' Àfrica faltan espanyols.

Pero jay! Allá comencen las privacions y darrera de las privacions venen los perills, tal com darrera dels negres núvols descarrega la tempestat.

A la llum de un sol ardent com una fornal, los nostres paisans treballan nit y dia, prosperan ab prou feynas, y á lo millor.....

¡Oh! Causa indignació l' pensarhi.

Los àrabs se sublevan, invadeixen las hisendas, matan y violan, degollan, roban, incendian, des-

truheixen y s' estenen ab rapidés per tot arreu, com lo foch de la pòlvora, mentres l' oleada dels que fujen ab lo terror pintat al semblant, y veient lo tall de la gumia salvatge que 'ls amenassa, arriban á la costa y tornan á la pobra Espanya qu' en mal' hora abandonaren.

La fam vá treure'ls; la barbarie 'ls torna.

* * *
Pietat y compassió per aquests infelissons!
Veyém ab gust que per tot Espanya s' han obert suscripcions per socorre'ls y auxiliarlos. Enhora-bona.

Pero la millor caritat no es pas la que 's fa ab diners.

Curéu la malaltia que sufreix Espanya y 'l mal de l' emigració quedará resolt y desapareixerá.

Que 'ls que 'ns governan pensin una mica més ab lo país y una mica menos ab los destinos.

Que no s' encapritxin ab las funestas teorias del llibre-cambi.

Que allá ahont lo treball no broti espontàneament, l' ajudin á brotar.

Que s' explotin allá hont los particulars no ho fassan, mediant l' intervenció del govern, tetas las fonts de benestar, de progrès y de riquesa.

En una paraula: la limosna alivia y no cura, humilia y no fá felis. La protecció, en cambi, es un remey radical que assegura 'l pa y 'l ilustració del treballador.

* * *
L' *Imparcial*, periòdic libre-cambista, està recullint limosnas pels qu' han tornat á Espanya; nosaltres recullim bons consells.

Que no tornin al Àfrica 'ls infelissons: que no han de veure may més la gumia dels africans, per fugir de la vista dels comissionats d' apremis, qu' es casi l' única forma que té 'l nostre govern per donar-se á coneixe en moltas comarcas.

N. N. N.

BOMBOLLAS.

efecte de la protesta dels conservadors no s' ha desvanescut.
Es natural: olors fortes duran molt.
Y las pudors també.

Algú ha comparat la protesta ab un petardo.

No está mal. Un petardo vá fer mal á varias criatures, y la protesta també n' ha fet á moltes.

A tots los conservadors.

* * *
Los que ván disparar los petards, al si ván fer cap á la presó. Jo no sé si 'ls que han disparat la protesta hi anirán un dia ó altre; però alif hont anirán á parar en últim resultat, sí que ho sé.

Als líms, lo cel dels ignocents.

* * *

LA CAMPANA DE GRACIA.

Si no ab despreci, ab certa indiferència s' ocupan los francesos dels desmans que 'ls insurreccions han comés, destrossant colònies espanyoles y y sembrant la mort y la desolació entre 'ls nosres compatriots.

Com á gran consol, han surtit á última hora dihent que las víctimas no passan de xeixanta.

Les de la expedició francesa del coronel Flatters no eran tants, y á pesar d' això la sèva mort vā donar lloc á la conquesta disfressada de Tunis.

* * * Per altra part, això de trobar que 60 morts son poca cosa, no es gayre humanitari.

¿Será veritat ailló de que l'Africa comensa en los Pirineus?

Tal vegada: dels Pirineus per munt.

* * * Los conservadors estan molt alarmats de la efervescència proteccionista que reina en totes les províncies productores d'Espanya, apuntant la idea de que aquest estat pot portar certes conseqüències.

No tinguin por, senyors conservadors de lo seu.

Nosaltres no fem petards. Nosaltres, á lo més, fem protestas; pero més respectuosas que las de vestes.

*

Aquest estiu la calor apreta de debò.

Menos mal: pitjor estavam l'estiu passat.

Llavors eran dos á apretar.

La calor y en Cánovas.

* * * L'ex-cabecilla Cucala ha publicat un manifest.

Val més que publiqui manifestos, que no pas que als partides.

En ell diu que per ara es precís acudir á las urnas.

Y després, ¿ahont? ¿A las armas?

Anyadeix que s'han d'elegir persones que inspirin confiança.

Ja ho entenç. Vol dir persones que manejin bé 'l trabuch.

*

Lo govern ha desestimat la petició del bisbe de la Seo, que demanava l'ex-convent de Sant Domingo pera convertirlo en seminari.

¿Semi-nari ó semi-quartei?

*

En Sagasta ha dit que no donarà cap empleo als que aspiran á ser diputats pera pescar alguna cosa, apoyats en la sèva representació.

Està molt bé que ho digui.

Y encara estarà millor que ho fassa.

*

Hi ha gent que totes se las pensa; pero lo que no 's pensan los conservadors, no s' ho pensa ningú.

Ara han fet un descubriment.

Dihen que quan torni á sortir aquesta estrella ab què que ara's veu, ells tornaran á ser poder.

¡Felissos! Ab alguna cosa s'han d'aconsolar.

Pero ara escoltin.

Ségons les observacions d'un astrónom, la tal estrella no tornarà á apareixe hasta d'aquí... ¡mil set cents catorze anys!

Lo qual vol dir que 'ls conservadors tornaran á son poder á primers de Juriol de 3595.

¿Que sigui la enhorabona! Jo 's felicito per endavant, y 'ls prometo que no 'ls faré gens de oposició.

FANTÁSTICH

VICTIMA de un atentat inaudit ha sigut l' insigne president de la Repùblica Nort-Americanana Garfield.

Elevat á la més alta magistratura en alas del seu talent, Garfield, qu'en la sèva juventut havia sigut berquiller y carreter, es la verdadera personificació de la democracia.

La pistola de un assassí cobart l' hi ha causat dues ferides mortals, y 'l país en massa s' ha complert de indignació.

No sabém á aquestes horas si podrà resistir l' efecte de las ferides; pero siga lo que 's vulga, desde 'l fondo del cor exhalém los desitjos més ardents de que la gran nació nort-americana no 's veja privada dels serveys de un home que si ahir era admirable, avuy se presenta rodejat ab 'l aureola del martiri.

La mèva enhorabona als fills de Gracia. Anulades las primeres eleccions per motius que en altres puestos no s' han tingut en compte, s' hagut de procedir á segonas, y á pesar de la pressió oficial, de la destitució del secretari del Ajuntament y de una verdadera invasió de polissons, que ván convertir á Gracia en un immens quartelillo, los elements liberals y democràtiques han tornat á triomfar per una immensa majoria.

Si tots los pobles d'Espanya tinguessin aquest esperit de independència, 'ls governs no 'ns la fregirian.

Si tots los electors diguessen com los de Gracia: «Contra l'injusticia, la llei», primer se cansarien los governs de fer ilegalitats que 'ls pobles de resistirias.

Repeteixo la mèva enhorabona als fills de Gracia.

L' arcalde que 'l govern ha nombrat per Manresa es un dels capotossos de la Unió catòlica.

L' arcalde que 'l govern ha nombrat per la Seo de Urgell es un tal Cirisi, firmant de una fulla carlista que á l'any 72 va publicarse.

Lo govern fá com aquell pajés compassiu que vegent una víbora casi morta de fret, va ficársela á la pitrera per reanimarla. La víbora al recobrar lo caix, va picarlo.

Alerta que las víboras carlistas tenen molt mala picada.

Los conservadors al llegir lo decret disolvent las Corts, ván dir:

«La protesta y fins la resistència á satisfacer las obligacions qu' ilegalment s'imposarán al país, desde 'l proxim dia 30 de juny en avant, serian ilegitimes, etc., etc.»

Es á dir, en termes clars y precisos: «no paguéu las contribucions: sitiém per fam al govern de 'n Sagasta.»

Pero dintre del pap hi tenen encare un'altra cosa:

«Així si no 's munyeix á la vaca, quan nosaltres pujarem al poder, tindrà més illet.»

Lo nebot de 'n Cadiraire ha sigut pres.

Se l' hi ha trobat: una cédula de vecindat falsa, l' ofici d' indult y una carta del cabecilla Castells recomanantli que trebalji per la causa de la religió y de la legitimitat.

No sabém si també portava un escapulari d'aquells anomenats *detente*, encarregats de fer *escapulir* las balas.

L' ofici d' indult y la carta de 'n Castells tots dos dintre de una cartera pintan al carlí.

La carta de 'n Castells serveix per tirar la pedra.

L' ofici d' indult serveix per amagar la mà.

Lo Diari català ha mort. Respectém lo seu cadáver, y si es possible que torri à la vida, no serém nosaltres qui 'ns entrismos perque resusciti.

Avants de morir lo Diari català va posar-se las mans al pit, y fins á cert punt va donar la rabi à la Campana de Gracia.

Vá dir que la teoria del pacte era amfibològica é ininteligible y qu' ell no 'n' era partidari.

Serveixi aquesta declaració d'exemple als que ván atacarnos, tant inconsideradament, perque ab tota lealtat exposavam las nostres ideas.

En Cucala, 'l célebre cabecilla del Maestrazgo, ha publicat un gran manifest electoral.

¡A las urnas! diu aquella mateixa véu que avants eridava: «¡A las armas!»

Tractantse de cartins las urnas que anomenan no poden ser las electorals, sino las lunerarias.

LA VÉU DELS CORRESPONSALS.—Alguns democràtics de Sant Just Desvern nos diuhen qu'estan joyosos del reemplàs ó canvi de arcalde per quant confian estar ab més llibertat que fins are, segurs de que procurarà cuidar exclusivament de las sèvases atribucions sense ficar maranya al poble, com ha fet l'anterior que protegia á uns establiments en contra dels altres, y ha fet tancarlos á las 10 del vespre. Ja es bò que Sant Just torni per casa.

De un sermó del rector de Sant Feliu de Llobregat: «Les persones més aburrides del mon. son las més estímidas als ulls de Déu » Avis als criminals.

Lo rector de Sant Antoni de Vilamajor per desbaratar una serenata, saben qué vā fer? Vá posar-se á tocar á somaten, produint una gran alarma en tot lo poble y altres immediats. En canvi 'l vicari de Calonge va privar que repiques sia lo dia de un bateig, com es costum en lo poble, segons se creu perque 'l pare de la criatura havia declarat en contra del rector en una querella criminal que l' hi seguia y va guanyarli una senyora.

Lo rector de Alguavare (Lleida) després de haver desunit la població diu algunas vegadas qu' encare no 's ha tret l'sabre. ¿Y donchs qu' espera?—Lo mateix rector havent sorprès á un feligrés llegint la Campana en mitj de

la plassa lo vā tractar de heretje, de impío y altres cosetes per l' istil. ¡Déu lo fassa bò!

DESPRÉS DE LA DISOLUCIÓ.

(ENTRE UN EX-DIPUTAT Y LA SÈVA SENYORA.)

—Ja ho veus. ¿Això no fa rabia?

gaesta es aquell a gent,

tant discreta, tant prudent,

tant po lírica, tant sàbia?

¿Vos que 't digui la veritat?

¿Sabs qu' es per mi aquest partit?

Lo juguet d' un atrevit

que 'l porta com un remat.

¿No 't sembla que tinc ratè?

—Oh! Tú sempre 'n tens; no obstant,

no sé de qui estàs parlat.

—¿No sabs de qui...?—No, senyò;

—Pero ¿de qui vo s' que sigui,

sino d' aquells fusionistes,

d' aquests pobres paixas-tristes...?

—¡Ah, bueno! ¿Y qué vols que 't digni?

¿Que tots els són ues perduts?

¿que no saben governar?

Això ja m' ho has fet cantar

en tots los tons coneiguts.

—Sí, pero lo que han fet ara

no té nom, en lloc se veu...

—¿Com? ¿qué? ¿qué t' han pres la creu?

—¡La creu!.. Uy! Es pitjó encara.

Mira, aquí tens la Gaceta....

llegeix, si tens esperit,

lo que 'l ministeri ha escrit,

la iniquitat que decreta.

—Bé, vaja, d' una vegada,

acabem, ¿qu' es tot això?

—L'geix tú mateixa...—No,

m' has posat massa espantada.

—Donchs bueno, jo 't diré qu' es:

aquest govern del dimoni

ha disolt...—¿Lo matrimoni?

—¡Tant de bò!—¿Donchs qué?—¡L Congrés!

—¡Ja, ja, ja!—Bé! ¿de qué rius?

—¡Quina jugada més mona!

—Be, y ara? ¿qu' es o que 't dóna?

—Han disolt 'o Congrés, dius?

—Es dir que ja s' ha acabat

allò de fugir de casa

sense ni dirme jadieu, asel

com si no fossis casat?

—Es dir que ja ha tingut fi

allò d' anà a conferències,

y dar dinars a excel·lencies,

y corre d' a là y d' aquí,

y traslladarte á la Cort

per fe un xich o diputat,

vivint com un trastocat

y gastant à pias l' or?

—Senyora... ¿qué significa

aquesta dalt-a-baix?—Cá, res!

Que si 'l diso dre 'l Congrés

à tú dius que 't mortifica,

à mi 'm deixa me t contenta.

—Es dir que tú ets fusionista?

—No, fill; soch casa-merista,

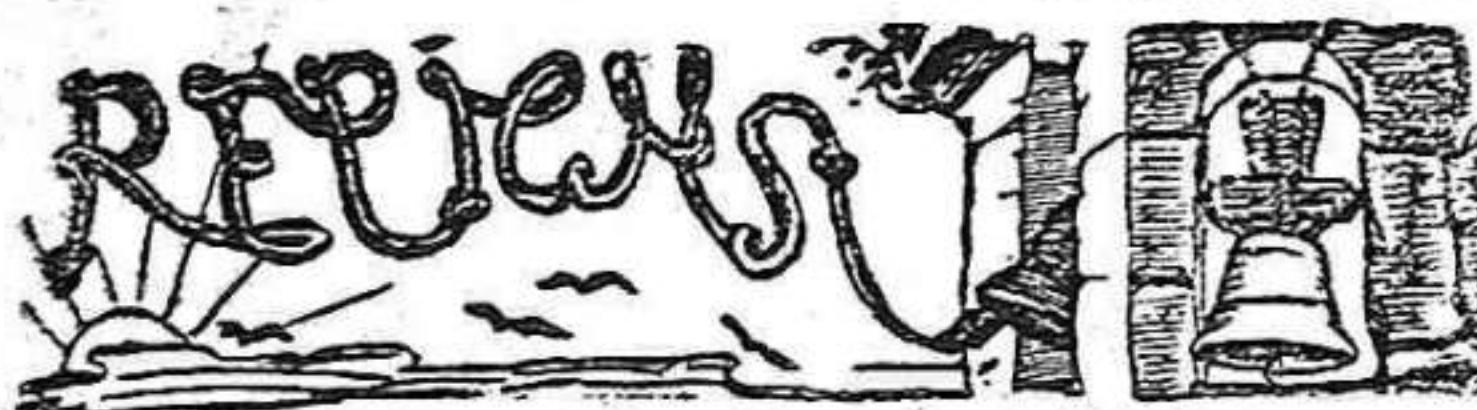
y aborresch tot lo que atenta

al repòs del meu marit.

Mentre has estat diputat

Vens qu'ara no govern'm!
—Es dir que quan t' elegian
era ab trampa?—No dich jo!
Si guanyava l' elecció,
los mèus quartets ho sabian.
—Dous, preu! Desde aquest moment
ets del congrés casulà:
avuy, després de sopà,
t' eigrém president.

C. GUMA.

N l'últim meeting libre-cambista de Madrid no ván assistirhi més que 400 persones, contanthi las famílies dels oradors.

Madrit conta 400,000 habitants.

De manera que 'ls libre-cambistas no han pogut pagar més que un dividendo de 1 per 1000.

Y encare per aquests dividendos sempre 's valen de la mateixa moneda, fregada ab los mateixos polvos de mirall.

Tretze mil y pico de pessetas han desaparegut de l'intervenció de Zamora.

No se ganó Zamora en una hora.

Pero en un' hora ben aprofitada 's guanyan treize mil y pico de pessetas.

Lo general Pieltain, una de las esperances dels progressistes-demòcrates, ha acceptat la Direcció de Inginiers.

O com si diguessim: s' ha ingeniad á la seva manera.

No te fies de soldados
que digan que bien te quieran,
porque al tocar pan y pienso
por pan y pienso te dejan.

Conversa electoral:

—Ola, Ricardo, ¿cómo estás d' elecciones?

—Ja sabs que 'm presento?

—Me'n alegro. ¿Y per quin colegi?

—Encare no 'u sé; pero si 'ha d'anar pèl mèu gust, me presentaré per un colegi de senyoretas.

Are resulta que al gran sabi Littré, en los moments de la seva agonia no vā batejarlo cap capellá, sino la seva senyora qu' era molt devota.

A pesar de tot, los neos de tot lo mon fan grans bocadas ab la conversió del sabi positivista.

Un periódich francés ab motiu d'aquestas conversions d'última hora explica la següent anècdota rigurosament històrica.

Hi havia en l'exèrcit d'Alger un coronel molt incrèdit y molt aficionat á l'absenta.

Vá tenir una malaltia forta, de la qual va morir, y en lo moment de l'agonia mitj ofegantse exclamava:

—Abs.... abs.... abs....

Un capellá que 's trobava present, exclamava:

—Teniu ¡pobre home! demana l'absolució.

Pero l'assistant respondia:

—No, senyor. ¡Sab lo que demana? L'absenta.

A pesar de tot ván absoldre'l y l'endemà 'l citaven com un gran exemple dels incrèduls, que en los darrers moments, veientse las bonas y las malas, se converteixen.

Lo partit progressista-democràtic, segons un discurs de 'n Martos, no es federal ni es unitari.

Si no es ni peix ni carn, ni chicha ni limoná ¡sabrian dirme lo qu' es?

Aquest partit vol imitar á aquell escultor bunyol que fent un sant de fusta deya:

Si surt ab barba serà Sant Anton; si no la Puríssima Concepció.

Pero que diguès això un escultor dolent s'explica; pero que ho diga un partit en lo qual hi figuren tantas eminentias, francament, es una mica massa.

Lo govern francés diu que pensa enviar á Argeles tropas de refresh.

Vaja, sif: sorbets pels moros de Bon-Amena.

Yá propòsit.

Bon-Amena mata, incendia y viola.

¿Qué faria si en lloc de ser de Bonamenya fos de Malamenya?

* *

* *

Algunas personnes que han rebut acreditats informes d'aquell país, asseguran que 'l Bon-Amena no es tal moro, ni tal aca, ni tal barraca.

Es un cabecilla carlí dels que corrian per Catalunya.

Las sèvas hassanyas ho acreditan. Si no ho es, hem de assegurar al menos que ha estudiat tècnica en algun seminari.

Durant l' estancia de la gran actris Sarah Bernhardt a Nova York, vā presentàrseli un mormon, demanant si volia donarli algunes localitats per la família.

—Quants son á casa sèva? vā preguntar l'actris?

Lo mormon vā respondre:

—Jo l' hi diré: actualment tinc 24 donas y 168 fills; pero una vintena de aquests encare maman.

A Nova-York s' ha presentat un rival de 'n Tanner; pero aquest en lloc de dejunar las agafa per no dormir, assegurant que passarà 45 dies despert.

Posta que l' hi dono una pastoral d'aquelles llargues del bisbe de Barcelona y s'adorm tot desseguida.

Un agent de matrimonis recomana una dona á un pretendent, fent d'ella 'ls majors elogis.

—Sobre ser molt passadora, l' hi diu, té diners, canta com un àngel, posseeix un caràcter bondatós y una gran pureza de costums.

Lo pretendent s' hi casa desseguida fiat en aquests informes y resulta que no té un quarto, que desafina, que 'l seu caràcter es inquantable y que fà més cas dels amics que la rodejan que no pas del seu marit.

Plé d'ira se 'n vá á l'agència, ahont se queixa amargament.

—Vosté m' ha enganyat: es impossible que ni vosté mateix cregués ab lo que m' ha dit.

—Naturalment, diu l' amo de la agència; ¿qué per ventura si hi haguès cregut l' hi hauria endossada? En aquest cas hauria fet com lo apotecari de Olot: mal per mal me l' hauria quedada per mi.

Un malalt compareix á casa de un metje, y trobantlo fora, se proposa esperarlo, á qual electe 'l fan entrar dintre del gabinet del doctor.

Lo malalt comensa a passejar la vista per tots los recons y al costat de un armari descobreix un esqueleto.

—¡Hola! ¿Qu' es això? exclama tornantse groch Den ser algun parroquiá del Sr. doctor. ¡Que no fassi altre tant ab los mèus ossos! Déixam tocar pipa.

Y en efecte, vā obrir la mampara y vā escapularse.

Entre dos pinxos:

—Hola, mano, ¡quin relletje més maco! ¿Quánte costa aquest relletje?

—Bastant car: sis mesos de presó.

En uns exàmens de geografia astronòmica 'l catedràtic pregunta al alumno:

—¿Quants y quins son los signos del Zodiaco?

—Dotze: Aries, Tauro, Géminis, Cancer, Leo, Virgo, Kilo....

—¿Qu' es això de Kilo?

—Jo l' hi explicaré: avants era Libra, pero com que are está manat que 'ns regim pel sistema métric decimal!

A LO INSERTAT EN LO PENÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—Victimas.

2. ROMBO DE PARAULAS.—

G a t

G a l o n

T o s

P

3. LOGOGRIFO NÚMERICH.—Cabrils.

4. TRENCACLOSCAS.—Pepa.

5. GEROGLÍFICHS.—Ab la grossa de Nadal y un llonguet lo últim cobra.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

1. XARADA 1.—Sol-te-ro-na.

2. ID. 2.—So-so-bras.

3. TRENCACLOSCAS.—Mateo.

4. MUDANSA.—Taco, Paco, Maco.

5. FIGURA DE PARAULAS.—PA CA .

AR M AS

M A R

CA R BO

AS OS

6. GEROGLÍFICHS.—Homes ó donas, tot son persones.

Han endavinat totes las solucions los ciutadans Qui Quicus Cabrera y Sinteta vella; 5 Nicodemus y Pau de las Trampas; 4 Jacinto Barrera; 3 A. de Foncarrales, Pepet del Sastre y Artur Carbonell; 2 Sastrinyoli y 1 no més Mitja Passada:

XARADAS.

I.

Dihen mo'ts que l' hu may falta al home de dos-terceras;
mes jo al que ho diu sens quimera,
puig probarli que vā errat:
puig coneix á un tal hu-teresa
de sabé y tot com pochs d' altres,
que per instruhins á nosaltres
fá molt que l' hu no ha prebat.

A. TOLRA.

II.

L' altre tres donguis á l' Agnes
hu-dos un paper de plata;
mes tal plor avuy esclata
que total n' hi he donat més.

PAU SALA.

MUDANSA.

Vaig tot un disgustahir
al total, que 'l senyor Bot
de resultas vā morir
de un gran tip que 's féu de tot.
Segons los metges digueren
l' hi agafà una gran total
y al cap de un quart d' aquest mal
mort als seus pèus lo veieren.

J. ESCOFET.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

1 2 3 4 5 6 7 8.—Un poble.

3 8 1 6 3 5 8.—Una ciutat.

1 5 5 4 7 8.—Un poble.

5 4 6 7 8.—Idem.

8 3 4 2.—Idem.

5 8 7 1.—Idem.

GALAPE.

GEROGLÍFICHS ARITMÉTICH.

D C V

R E U

C

Q E D A

EX-BOBO N.º 2.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 's ciutadans Sastrinyoli, Mitja Passada, J. T. y P. T., Qui Quicus Cabrera, Diputat Lo, Simon y Sinteta, Caqueras y J. Escotet.

Les demés que 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' envian los ciutadans A. de Fontcarraher, Sinteta Vilella, Segundo Agutzi, Sinto Comas, Josepet Aro, Monmel, Liam brochs, Pepet del Cunillo, Rosa Ducos, Francisca La Vall, M. Aran, J. i llopis y N. uj Abob.

Ciutada J. Escotet: Publicarem los dos quentos.—Qui Quicus Cabrera: Idem dos geroglífichs.—J. T. y P. T.: Idem un epígrama y una mudansa.—Mitja Passada: Idem geroglífich y mudansa.—Sastrinyoli: Idem l' acutigrafo.—O. O.: Publicarem los quadrats numérichs.—Refel Monjo y Seguraz: Idem logogrifo numérich.—E. S. y A. C.: Sant Vicenç de Castellet: No hem pogut interpretar lo que 'ns comunicab.—Xich Sopa: Publicarem un geroglífich.—Un amant dels majors de edat y Dos amans de la veritat: ¿Que 'ls paga alguna cosa aquell cert periòdic? Consig que no ha rebut encara la millesima part de lo que varem dir nosa tres, y fins en aquest cas no volem insistir en donarli gust, sometentnos al fallo del públic, que no es lo de vi-siés.—Hamon Calvet: Ben arreglada podrém publicar l'última poesia.—E. Planas: Idem los dos geroglífichs.—Correspondent de Caldas: Lo que 'ns relata pertany á la vida privada.—C. de Castanya: Publicarem una mudansa.—Pepet del Sastre: Idem una conversa.—Julio Jener: Gracias per la poesia.—Balduero Escude Vilà: Idem:—Victor Ferrer. Aprofitarem alguna cosa.—Pau de las olas. Insertarem un trencacloscas.—Francesch Coll: La cansó del vagamundo vā bé, gat y gos no tan y lletra gens Ciutada M. A. y S. Suria. Lo fet que 'ns relata es una mica massa atrasat.—A. T. Ripoll: No valla pena lo que 'ns diu.—Y. S. Paltasques, N. N. Alguayre, Z. F. Calonge, J. Ll. Sant Anton de Vilamajor, M. A. Sant Felip de Llebrerat y Varios democratas Sant Just Desvern: Gracias per las notícias que 'ns proporcionan.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

(c) Ministerio de Cultura 2005

LA VERDADERA ESTRELLA AB QUA.

Vels'hi aquí lo que *resigna* pels espanyols.